

Թերթի հետեւեալ երեսի վերայ շարունակութիւնն է :

139բ. Ղուկասն է (պատկ. 9) : Չգետաւորութիւնը նոյնն է, գոյների տարբերութեամբ միայն, նոյն են եւ միւս պարագաները, միայն ոտքերի տակ մութաքայ (երկար բարձ) է դրուած : Ուշադրութեան արժանի է նաեւ, որ աւետարանչի նշանակը

ներն աւելի մաքուր : Ունինք եւ հնագրական այնպիսի նշաններ, որոնք ապացոյց կարող են լինել, թէ բնագիրը աւելի հին պիտի լինի, քան վերեւ յիշուած անձանց գործերը : Այստեղ հատուածների սկզբնագրերը փոքր են եւ ոչ մանրանկարչական, ինչպէս յատուկ է ԺԳ դարի երկաթագիր աւետարաններին, լուսանցքի կողմից էլ երբեմն փոքրիկ զարդ է

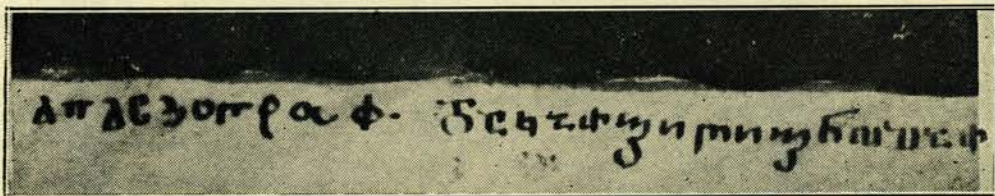

Պատկեր 10

(symbol) գոյգ եղներ են, որ սովորական չէ : Պատկերի տակ դրուած է նկարչի անունը երեք լեզուով հայ, յոյն եւ վրաց . «Յիշեա Չարաս նկարիչ տրուպ երէց» . (պատկ. 10-11) : Այստեղ եւս սկզբնագրերը, որ երկրաչափական քառանկիւնի է, Ք-ի եւ լուսանցքի զարդի հետ տարբեր արուեստ է եւ բնագրի հետ կապուած, որ աւելի հնութեան նշաններ ունի, քան աւետարանի ստացման թուականը : Այս մասին յետոյ :

Ուշադրութեան արժանի է լուսանցքի զարդը Ղուկ. Ժ. 2, հնձուորի պատկերը

կայրած հատուածի սկզբնագրին, որ երեւան է գալիս համեմատաբար աւելի վաղ աւետարանների մէջ : Լուսանցքի զարդերից ուշադրութեան արժանի են երկուսը 179ա, եւ 213ա . առաջինը հնձուորն է, համաձայն Ղուկ. Ժ. 2-ի, (պատկ. 11) . հնձուորը չուխայ ունի հազած, մինչեւ ծնկները հասնող, երկար բաճկոնի վերայից, անդրափարտիքի ծայրերը տրեխի մէջ անցրած, ասել է ազգագրական արժէք ունեցող մի նկար : Երկրորդը Յիսուս նստած իշու վերայ, դարձեալ մի թեթեւ նշան, թէ սորա նկարիչը տարբեր է Ա-

Պատկեր 11

տեղական զգեստաւորութեամբ, մեծացրած գիրքով . (պատկ. 12) :

237բ. Յովհաննէսն է (պատկ. 13) . նրատած, աջ ձեռքով գրիչն ու աւետարանը բռնած, գլուխը յետ է դարձրել եւ լսում է երկրնքից սաւառնող հրեշտակին : Միւս պարագաները նորութիւն չեն բերում, միայն յետեւից գրակալի վերայ դրուած է ջրաման եւ բաժակ : Վերեւում գոյգ, թեւատարած արծիւներ են, աւետարանչի նշանակը (symbol), որ նոյնպէս անսովոր է գոյգ ձեւով :

Այստեղ եւս լուսանցքի զարդը եւ սկզբնագրերը տարբեր է Աբասի եւ Իգնատիոսի արուեստից եւ կապուած է բնագրի հետ . գոյ-

բասից, որ Երուսաղէմ մուտքի համար մեծ մանրանկար ունի եւ այստեղ կրկնութեան պէտք չէր ունենալ :

Յիշատակարաններից կարեւորագոյնը վերջինն է 311ա-313բ, Ձեռագրի ստացող Գրիգոր եւ Վարդան կրօնաւոր եղբայրների : Յիշատակարանի մազաղաթը, գիրը տարբեր է բնագրից, մեղանն էլ գոյնը ձգած . տողատուած է բնագրի համաձայն . փակագծի մէջ գրածները մենք ենք լրացնում . անկիւնաւոր փակագծիւր ենթադրական :

«Բիսուսն շահաւետ շնորհի շարադրի է շար ժեալի հա յրաշարժ ծագմանն . . . (պատմական ոչինչ ունի այս մասում) .